

II.

Zóó zij onz' inkeer, dat een ijle schijnt
In luchten brand te zindren om devote,
Geheven vingerspitse' en hoog-omsloten
Door bogende gebedsfeer, hijgedeint

't Gereinigd lijf, bevrijd van al wat pijn,
Wijl licht als wierook aan het hart ontvloten,
Doorzichtge hymnen rijze' in dien besloten
Tempel der stilt uit stilt verkristallijnd....

De wanden wijken van het reedloos zijn:
't Gelaat des Meesters, glimlach-overtogen,
Verrijst voor 't heffen der ontroerde oogen
Wij stijge' in 't vloten van vervulden schijn

En wete': al hooger heil bloeit uit dit schouwen,
Dat ons bereidt tot eindloos verder-bouwen....
